

МОДЕЛЮВАННЯ ВЗУТТЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ВТОРИННОЇ СИРОВИНИ

Г. Є. ЛОБАНОВА, А. І. ФУНДИГА

Хмельницький національний університет

Взуття є предметом першої необхідності і невід'ємною складовою нашого гардеробу. Потреби споживачів у взутті постійно зростають і змінюється їх характер. Естетичність взуття обумовлює необхідність гармонійного поєднання матеріалів, легкості і міцності конструкції, елегантності і відповідного колористичного оформлення, вибору прикрас, якості виготовлення і відповідності моді. Сьогодні асортимент взуття різноманітний і постійно змінюється під впливом моди, внаслідок чого з'являються нові види і конструкції виробів, застосовуються нові матеріали.

Художнє моделювання та конструювання взуття – це класичний «індастріал-дизайн» окремих виробів (або їхніх наборів, комплектів, колекцій, ансамблів), розрахований на мало-, середньо- і крупносерійне промислове виробництво, при якому дизайнер (художник-конструктор) одночасно й взаємозалежно розробляє конкретному об'єкту утилітарні й естетичні аспекти, що визначають його структуро-, формоутворення, з метою досягнення гармонії утилітарного й естетичного у цілісній формі об'єкта дизайнерської творчості [1].

Безумовно, вагомість утилітарної і естетичної сторін сутності об'єкта дизайн-проектування різна в різних групах, видах і типах виробів, що знаходить відображення в характері їх композиційно-стильового вирішення, особливості об'ємно-просторової структури, тектоніки і колориту, виборі засобів і прийомів досягнення їх образності і виразності, переважання технічного або декоративного в художньому образі об'єкта [2].

Назріла необхідність формування нової системи цінностей, яка сприяла б гармонійному співіснуванню людини і природи, визначаючи перевагу якості життя над кількістю споживаних благ. Звідси випливає дуже важливий напрям зміни способу життя – екологізація споживання, один із напрямів якого пов'язаний із вторинним використанням виробів і упаковок від них, так званим екологічним «кругообігом».

Відомі в світі модельєри, які соціально-орієнтовані і стурбовані ситуацією, що склалася в сфері екології та споживання, не залишилися байдужими до питання переробки вторинної сировини з метою зниження рівня забруднення відходами довкілля, що є одним із найважливіших завдань сучасної екології. Вирішення цієї проблеми можливе при умові використання вторинної сировини у виготовленні виробів легкої промисловості, а саме взуття [3].

Творча і соціальна активність дизайнерів призвела до появи в рамках високої моди такого напрямку, як треш-кутюр або trashion – сміттєва мода, в якій для створення одягу та взуття використовуються промислові відходи і побутове сміття. «Кутюр» з консервних банок, мішків для сміття та паперу,

старого одягу і взуття стає все більш затребуваним і актуальним. Давно відомі колекції «Грінпіс», що представляють одяг і взуття з пляшкових пробок, банок з-під пива, пластикових пляшок, поліетиленових пакетів і т. інше. В колекціях професійних модельєрів все частіше з'являються такі нетрадиційні матеріали, як старі газети, коробки з-під прального порошку, поліетиленові пакети які свідчать про інтерес до можливостей «сміттевого дизайну» [3, 4].

Непотрібно шукати нові матеріали, все необхідне можна знайти під рукою. Джанк-арт – нове сучасне, фігуративне мистецтво. Теоретики арту стверджують, що в певному контексті кожен предмет втрачає своє первинне значення і стає витвором мистецтва. Тому завдання художника полягає не у створенні художнього предмета, а в наданні повсякденному предмету художніх якостей шляхом організації певного контексту його сприйняття. Естетизація речового світу стає принципом джанк-арту. Художники прагнуть домогтися помітності, наочності, дохідливості своїх творінь, використовуючи для цього металобрухт.

Мета нашої роботи полягала у розробці макетів моделей жіночого взуття із вторинної сировини, а саме металобрухту, з використанням стилю джанк-арт.

З практичної точки зору, «сміттевий» дизайн – це спроба заощадити кошти і природні ресурси. Однак ця спроба на сьогодні вже стала модним трендом, оскільки у всьому світі вже давно усвідомили користь такої альтернативної переробки відходів, оскільки вони піднялися до рівня арт-об'єктів.

Завданням треш-дизайну є використання сміття і непотрібних предметів, тобто вторинної сировини, пошук нових ідей та оновлений погляд на звички споживачів. Предмети і концепції можуть бути частиною серійного виробництва, унікальними предметами або проміжним варіантом, головне – щоб вони були виготовлені з попередньо вживаних матеріалів.

Використання джанк-арту позбавить необхідності утилізації вторинної сировини, тим самим принесе економічний ефект.

Література:

1. Козлова Т. В. Основы художественного проектирования изделий из кожи. / Т. В. Козлова. – М. : Легпромбытиздат, 1987.

2. Медведев В. Ю. Сущность дизайна: теоретические основы дизайна : учеб. пособие. / В. Ю. Медведев. – 3-е изд., испр. и доп. – СПб.: СПГУТД, 2009. – 110 с.

3. Дизайн интерьера, промышленный дизайн, графический дизайн и другие дизайнерские решения. Истоки «трэш кутюр» в коллекциях Ивано Витали (Ivano Vitali) [Электронный ресурс] – Режим доступа: Novate.ru. 2012. URL: <http://www.novate.ru/blogs/160112/19847>.

4. Колекція Ненсі Джадд «Вторинний подіум» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.kulturologia.ru/blogs/060511/14439/>.